

7 april 2003. Allsvensk premiär och övertygande 3-0-vinst mot IF Elfsborg inför ett utsålt Söderstadion (10 752 åskådare).

14 april 2014. Hemmapremiär i Superettan på Nya Söderstadion mot Degerfors IF. Vinst med 5-0 och två mål av återvändaren Pablo.

Tack Pablo!

Tumba, Venezia, Södermalm

TEXT MARTIN RIDDERSTOLPE • FOTO HASSE FRIDÉN

Han har upplevt SM-guld, avancemang till Allsvenskan och spelat över 150 matcher med Hammarby. När Pablo Piñones-Arce summerar sin tid i Bajen berättar han om stoltheten över att ha fått representera klubben och konstaterar att det är här han har mått bra.

★ Det är en mulen höstdag på Årsta IP och Pablo Piñones-Arce har just avslutat ett träningspass och ätit en efterföljande lunch tillsammans med laget. Medan övriga truppen jäktar iväg mot den buss som ska ta dem ner till västkusten och säsongsavslutning mot Halmstad BK, så dröjer sig Pablo kvar inne i matsalen för att ge Matchprogrammet en pratstund. Han stoppar in en prilla under läppen och bjuder på det kaffe som finns kvar efter att laget i det närmaste länsat termosen.

Att han inte åker med till matchen beror på en ond häl som hindrar honom i löpningen.

– Det är inget allvarligt, vi testade inför sista matchen på Nya Söderstadion men det gick inte att springa. Det hade kanske gått att behandla med mer antiinflammatoriskt, men kan jag inte kan ge hundra procent så är det bättre att andra får bidra. Hade jag varit egoistisk hade jag bara mörkat skadan för att jag ville spela sista matchen på Nya Söderstadion, men jag sätter laget före jaget, så enkelt är det, säger han.

Pablo samlar ihop en kortlek som ligger utspridd på bordet innan han slår sig ned. Han rör sig hemvant inne på anläggningen, konstigt vore väl an-

nars efter alla de tusentals timmar han spenderat här i Hammarbys tjänst.

Pablo kom till Bajen som 19-åring i augusti 2001. Det blev ingen speltid under SM-guld-säsongen, men han stannade till 2006 och var med under de åren som Hammarby prenumererade på topplaceringar i Allsvenskan och spelade internationella cuper. Sedan bar det av till danska Vejle där han spenderade ett par säsonger innan han via Brommapojkarna och Öster återigen hittade tillbaka till Hammarby inför säsongen 2014. När kontraktet nu löper ut är det med största sannolikhet det sista vi sett av Pablo i den grönvita tröjan.

När Pablo summerar den gångna säsongen ger han laget godkänt i betyg. Vad gäller sin egen insats önskar han att han kunnat bidra ännu mer.

– Jag hade såklart hoppats vara med mer och bidra mer på fotbollsplanen. Men samtidigt har jag haft en annan roll vid sidan av planen där jag är med och leder laget och pushar grabbarna. Att jag inte varit med på planen så mycket som jag velat lägger jag inte på Nanne, utan bara på mig själv. Det är delvis skador som gjort att jag inte kunnat prestera alltid.

Skadan som hämmat Pablo under året har hängt med sedan fjolårets sista match då han vred till foten i en situation. Efteråt togs beslutet att låta foten läka under vintern, men vid säsongsstart var foten inte helt hundra och under säsongen tilltog besvären. Till slut var man tvungen att göra ett ingrepp för att bort en benbit som växt ut i och med

»SM-guldet 2001 och uppflyttningen till Allsvenskan 2014 är två av de starkaste minnena«

21 september 2006. Tvåmålsskytten Pablo, vald till matchens lirare i mötet mot Göteborg på Söderstadion.

skadan berättar Pablo. Ingreppet skedde i slutet på juni och läkeprocessen höll honom borta från matchtruppen en stor del av sommaren och hösten.

Det blev ett sista inlägg på Nya Söderstadion i matchen mot Helsingborg, men ingen speltid i säsongens sista hemmamatch, som Pablo hade önskat, men gott och väl en avtackning framför klacken.

– Det var inget planerat och allt blev väldigt spontant. Jag är oerhört tacksam att det finns fans som stannar kvar för att tacka av mig på ett bra sätt. Det var häftigt och väldigt kul att ha med min dotter så att hon också fick uppleva det.

Dottern Emilia betyder allt för Pablo. När hon kommer på tal viker han direkt av från det ibland rutinmässiga fotbollssnacket och får en annan ton i rösten.

– Hon är fantastisk, hon ger mig så otroligt mycket energi, säger han.

När klacken skulle tackas av med en sång, föll valet naturligtvis på en av Emilias favoritramsor "Från Södermalm...".

– Vi brukar köra en del ramsor, säger Pablo med ett leende. Hon älskar också Just idag är jag stark, fortsätter han.

Pablo berättar att Emilia också tycker om Öster efter hans tid i Växjö säsongen 2013. Även om han spelat i andra klubbar under hennes uppväxt, var det första gången hon var tillräckligt stor för att riktigt uppfatta pappas framfart på fotbollsplanen. Något som glädjer Pablo, då han redan tidigt visste att han ville bli en ung pappa just för att dottern skulle få chans att uppleva vad han har åstadkommit i livet.

Prestationsmässigt hade Pablo ett bra år i Öster med nio allsvenska fullträffar trots att det gick tungt för laget som blev degraderat samma säsong. Vid sidan av planen upplevde han en tyngre tid då han genomgick en skilsmässa med Emilias mamma.

– Det kan ha varit den värsta perioden i mitt liv, eftersom jag bodde i Växjö och varken hade Emilia eller mina vänner till hands.

Även om Pablo är tacksam för allt som Öster gjorde för att han skulle må bra, så var det en oerhörd lättnad för honom när det inför säsongen 2014 stod klart att han skulle tillbaka till Hammarby. Efter ett möte med Nanne Bergstrand och Mats Jingblad var det inga större diskussioner.

– Det var väldigt skönt att jag fick komma tillbaka till en klubb som jag bryr mig väldigt mycket om och att jag fick komma hem till min dotter i Stockholm.

Där och då började en fotbollsresa som Pablo beskriver som fantastisk. Tränarstaben med Nanne i spetsen fick med sig truppen till hundra procent i ett projekt som blickade framåt och utvecklades i rask takt. För Pablo har det med åren blivit allt

4 april 2005, Hemmapremiär mot Kalmar FF på Söderstadion. Matchen slutar 0-0.

3 maj 2005. Oavgjort, 1-1 i det allsvenska mötet mot Malmö FF. Till höger. En glad Pablo efter två mål mot IFK Göteborg, 21 september 2006.

mer viktigt att hamna i rätt projekt med rätt visioner, så flytten till Hammarby passade honom perfekt även fotbollsmässigt. Att han trivdes märks även när man tittar på statistiken. Med tio mål på 24 starten var han en stor bidragande orsak till avancemanget från Superettan.

Även om seriesegern i Superettan 2014 ligger närmast i tiden, har Pablo förstås också SM-guldet 2001 som ett starkt minne från sin tid i Bajen. Men den då 19-årige talangen anslöt under guld-hösten och fick uppleva det historiska guldet från sidan av planen.

– Jag minns ett härligt och sammansvetsat gäng. Jag har fortfarande kontakt med många från det laget. Men den perioden var också en stor omställning för mig som hade varit i Italien i tre år.

Pablo hade flyttat till Italien och Venezia redan som 16-åring och hade på många sätt ställt in sig på en internationell karriär. Men det hårda klimatet med klubbar och agenter som alla ville ha den största kakbiten gjorde att Pablo valde att flytta hem till Stockholm igen och valet föll på Hammarby.

Pablo, som är uppvuxen i Tumba, hade spelat ungdomsfotboll i andra Stockholmsklubbar och hade ingen egentlig relation till Hammarby innan 2001.

– Som ung var jag inte så intresserad av svensk fotboll, men Hammarby hade jag faktiskt lite koll på eftersom jag tyckte att Jensa Gustafson var riktigt jävla bra, en riktig lirare.

Det kom att bli över sju säsonger uppdelat på två sejourer i Hammarby-dräkten för Pablo, något som han är otroligt glad för idag.

– Man får en känsla för klubbar man har spelat i och den känslan har varit starkast här i Hammarby. Jag har mått bra här. Att få spela i sin hemstad i en klubb som Hammarby är få förunnat, det är jag stolt över.

När jag ber Pablo att summera Hammarby-karriären så är det framför de sportsligt framgångsrika åren under Anders Linderöth som han minns.

– Han är en av de bästa tränarna jag har haft. Vi spelade en frejdig och glad anfallsfotboll. Framförallt var han bra i det vardagliga arbetet, det var alltid roliga träningar. Jag säger inte att andra tränare har tråkiga träningar, men Anders var speciell och han vågade också släppa fram nya spelare. Anders tid är en av de bästa i klubbens historia, det ska man ge honom cred för.

Bästa enskilda minnen eller säsonger från åren i Hammarby har Pablo svårare att peka på. Spontan så lyfter han fram två minnen från den senaste tiden som han definitivt kommer att bära med sig.

– Dels sist då jag och min dotter fick gå in på Nya Söderstadion, det var en fantastisk känsla. Om man tittar på matcher har jag starka minnen från första hemmamatchen förra året då vi mötte Degebergs. Jag gjorde två mål och hela laget spelade fantastiskt. Då kände jag bara att det var så jävla rätt att vara tillbaka.

De tyngsta perioderna har Pablo haft i samband med sina skador. Under åren i Hammarby har han periodvis varit borta från spel, framförallt har det rört sig om segdragna muskelskador berättar han. Tungt för en spelare som alltid vill vara med på banan och bidra till lagets bästa. Även slutet av 2006 då han satt på ett utgående kontrakt beskriver Pablo som en jobbig tid. Han hade varit fem år

30 maj 2015. Pablo är med från start i mötet hemma mot Halmstads BK. Till höger: Pablo tackas av efter årets sista hemmamatch.

i klubben och trots fina prestationer för egen del så blev det ingen förlängning.

– Men sådan är branschen man har valt, ena stunden är man hyllad och i nästa kan man få se sig om efter annat.

Det tvära kasten och supporterstödet dubbla sidor för oss osökt in på den välkända incident som skedde under Pablos tid i Brommapojkarna. I en match mot Hammarby 2012 tog Pablo hand om en hörna intill Hammarby-supportrarna på Grimsta. Vid hörnflaggan blev han hårt ansatt genom glåpord och inflygande föremål. När den efterföljande hörnan går i mål brister det för Pablo som firar vilt framför Hammarbyklacken genom att lyfta händerna bakom öronen som svar på hånen.

Pablo har vid upprepade tillfällen bett om ursäkt för händelsen då gesten blev riktad mot fler människor än det var menat. När händelsen kommer på tal syns det direkt hur trött han är på att det ska ältas.

– För mig är den händelsen passé. Varken jag eller de som provocerade mig kan få det ogjort. Jag väljer att fokusera på alla fina stunder jag fått i Hammarbytröjan.

Att händelsen inte har påverkat Pablos relation till Hammarbys supportrar står klart.

– Jag har alltid känt ett starkt stöd från supportrarna. När möjligheten att spela för Hammarby dök upp igen, var det ingen tvekan.

När det återstår några träningsveckor av 2015 är Pablos framtidsplaner fortfarande oskrivna. Om han snörar på sig skorna även 2016 återstår att se, men på längre sikt har han klart för sig att han vill fortsätta jobba inom fotbollens värld. I vilken roll och vart får framtiden utvisa, men en tränarkarriär är det som intresserar Pablo mest, där han tror att han har mest att bidra med.

Oavsett om det blir en framtid i Hammarby eller någon annan klubb så kommer Bajen-kopplingen finnas kvar i Pablos liv, här har han skapat vänner för livet.

– Framförallt umgås jag med Björn Runström mycket, träffar Mikkel Jensen och Totte en hel del, har också kontakt med Sulan och Petter Andersson. Man snackar mycket minnen med de här grabbarna som man i stort sett har träffat mer än sin familj under perioder. Det är fint och visar att vi har varit mycket mer än bara arbetskollegor.

När vi inte längre får se Pablo i Hammarbytröjan är det nog många supportrar som ändå känner glädje i att han sällar sig till den här gruppen av före detta spelare som färgat klubben så starkt. ■